

فانتاستیک رئالیسم در هنر نقاشی و چاپ دستی (مکتب وین: از ۱۹۴۶ الی ۲۰۱۶ م.)

چکیده:

فانتاستیک رئالیسم (واقع‌گرایی روح‌انگیز) همانند سبک سوررئالیسم - که فراواقع‌گرایی خوانده می‌شود - در بستر هنر غرب، به خصوص در دل نقاشی و چاپ دستی شکل می‌گیرد و متعاقباً، این نوع نگرش در آثار هنرمندان آن خطه از اهمیت به‌سزایی برخوردار می‌گردد؛ چرا که در این وادی ابتدا، گروهی از هنرمندان اتریشی به این مهم بها می‌دهند و سبب شکل‌گیری آثاری شگفت‌انگیز و یا به عبارتی دیگر، خیال‌پردازی‌های روح‌نواز می‌گردند و این‌گونه فضا سازی را فانتاستیک رئالیسم می‌نامند. بدین ترتیب، هدف از نگارش این مقاله آشکار نمودن تفکرات هنرمندانی است که در اوپسین روزهای جنگ جهانی دوم، در وین گرد هم جمع می‌شوند و نگرانی‌ها و دلواپسی‌های خود را - که از دل جنگ برخاسته بود - به‌گونه‌ای رویایی در آثارشان به صحنه

می‌کشند که نشان‌گر جامعه‌ای از هم‌گسیخته می‌باشد. لذا، برای راه یافتن به گُنه تفکرات این‌گونه نقاشان و چاپگران اتریشی و علت شکل‌گیری چنین سبکی، در این پژوهش، سعی بر آن گردیده تا ابتدا، به پرسش اصلی این پژوهش پاسخ داده شود که: آیا شکل‌گیری سبک فانتاستیک رئالیسم زاییده و برخاسته از جنگ جهانی دوم، جنگی خانمان‌سوز و ویران‌گر می‌باشد یا از مسایل دیگری نشأت می‌گیرد؟ هم‌چنین، به‌عنوان یافته‌های این پژوهش می‌توان گفت که، بی‌تردید در به وجود آمدن این مکتب هیچ عامل دیگری مهم‌تر و گسترده‌تر از بلایای جنگ نبوده که هنرمندان را متأثر کرده و سبب واکنشی بزرگ از سوی آنان گشته است. سرانجام به‌عنوان نتیجه می‌توان چنین اظهار نمود که، به غیر از بلایای جنگ در شکل‌گیری این سبک نظریات زیگموند فرُید، روان‌کاوا تریشی نیز تأثیر به‌سزایی داشته است. روش پژوهش توصیفی - تحلیلی است؛ گردآوری منابع، کتابخانه‌ای است؛ در برخی موارد از پایگاه‌ها و سرچشمه‌های اینترنتی معتبر نیز استفاده شده است.

واژگان کلیدی: فانتاستیک رئالیسم، زیگموند فرُید، یوهان موشیک، رودلف هاوسنر، ولفگانگ هوترو و دیگر هنرمندان این مکتب

نوع مقاله: پژوهشی

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۹/۱۹

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۱/۲۶

جلال الدین سلطان کاشفی

استاد دانشگاه هنر تهران، ایران.

Email:

j_soltankashefi@gmail.com

DOI: شناسه دیجیتال

10.22051/jtpva.2021.34325.1266

مقدمه

سبک فانتاستیک رئالیسم^۱ توسط گروهی از هنرمندان اتریشی- با غوطه‌ور شدن در خیال‌پردازی‌های رازآمیز و چه بسا، امیال سرکوفته بشری- شکل می‌گیرد و به خیال‌پردازی‌های رویاگونه و وهم‌انگیز بدل می‌شود. در واقع، بستروزمینه‌های خیال‌پردازی را به خوبی در بسیاری در آثار گذشته، مانند خیال‌پردازی‌های هیرونی موس^۲ بش^۳ نقاش هلندی- که به دیدگاه‌های مذهبی و اخلاقی و به صحنه‌های بدبینانه و کابوس‌مانند نظر دارد- و یا در آثار هانری روسو^۴ هنرمند بدوی گرای فرانسوی یا در آثار مارک شاگال^۵ نقاش روسی- که دوران کودکی خود را به تصویر می‌کشد- و یا در شکل‌گیری سبک سوررئالیسم^۶ که در فرانسه، پاریس، توسط آندره بژتون^۷ شاعر، نویسنده و نظریه‌پرداز، پُل الوار^۸ و گیوم آپولینر^۹ شاعران فرانسوی وقت و هنرمندانی مانند ماکس ارنست^{۱۰}، نقاش، چاپگر و مجسمه‌ساز آلمانی، سالوادور دالی^{۱۱} و خوان میرو^{۱۲} هنرمندان اسپانیایی، ایوانگه^{۱۳} و ژنه ماگریت^{۱۴}، نقاشان فرانسوی و بلژیکی و هم‌زمان در سبک رئالیسم جادویی^{۱۵} که توسط پیرری^{۱۶} و پُل دلوو^{۱۷} هنرمندان فرانسوی و بلژیکی و بالتوس کولوسوفسکی^{۱۸} نقاش لهستانی به کار گرفته می‌شود- می‌توان رویت کرد؛ به خصوص، تأثیراتی که عقاید روان‌کاوانه عصب‌شناس بزرگی چون زیگموند فریید^{۱۹} ابتدا، در سبک سوررئالیسم از خود باقی می‌گذارد و متعاقباً، در فانتاستیک رئالیسم، به نوعی دیگر مورد استفاده قرار می‌گیرد؛ لذا، این‌گونه تأثیر و تأثرات و نگرین‌های گروهی از هنرمندان به دیدگاه‌های روان‌کاوانه جملگی سبب گردیده تا در این مقاله، به شکل‌گیری فانتاستیک رئالیسم- که به راز‌پردازی در دنیای سحرآمیز و یا به واقع‌گرایی روح‌انگیز معروف گشته است- پرداخته شود. هم‌چنین، جهت روشن شدن علت به وجود آمدن این‌گونه آثار نویسنده بعد از مطرح نمودن پرسش‌ها، پیشینه و روش پژوهش اتخاذ شده، ابتدا، به بررسی واژه‌های فانتاستیک، رئالیسم و فیگوراتیو^{۲۰} از منظر اتیمولوژی^{۲۱} پرداخته، سپس، نگاهی به زمینه‌های تاریخی آثار مطرح‌شده انداخته است. در این ارتباط توجهی خاص به واقع‌گرایی و واقع‌گرایی آنان در بستر نقاشی و چاپ دستی نموده و متعاقباً، به واکاوی در ساختار بصری آثار یاد شده با توجه به ضمیر ناخودآگاه و اُتوماتیسم^{۲۲} (خود کاری) همت گماشته و سرانجام، در نتیجه‌گیری به ابهامات و پرسش‌های این پژوهش- که در ذیل این سطور مطرح شده- پاسخ داده است.

پرسش‌های پژوهش

۱. آیا شکل‌گیری سبک فانتاستیک رئالیسم زاینده و برخاسته از نتایج جنگ جهانی دوم، جنگی خانمان‌سوز می‌باشد یا از مسایل دیگری نشات می‌گیرد؟
 ۲. آیا زمینه‌های خیال‌پردازی، به خصوص خیال‌پردازی‌های تغزلی در این‌گونه آثار نقشی اثرگذار از خود باقی گذاشته یا آن‌چه که در خیال‌پردازی‌های گذشته مطرح بوده ارتباطی با آثار این هنرمندان نداشته است؟
 ۳. آیا نظریات زیگموند فریید، روان‌کاوی اتریشی، در شکل دادن به سبک فانتاستیک رئالیسم تأثیرگذار بوده یا این نوع نگرین‌ها به فضای اثر از عقایدی دیگر سرچشمه گرفته است؟

روش پژوهش

در این جست‌وجو، روش پژوهش، به لحاظ جنبه‌های تاریخی، پژوهشی توصیفی است، تا به ابهامات موجود، از طریق پرسش‌های مطرح شده، پاسخ داده شود. هم‌چنین، در این واکاوی این مهم با نگاهی تحلیلی ادامه می‌یابد؛ تا روابط مابین آن‌ها به خوبی بارز و آشکار گردد. به خصوص در این پژوهش، سعی بر آن گردیده تا به طریقه شکل‌گیری مکتب وین و دیدگاه‌های اجتماعی به وجود آمده، اشاره شود. سرانجام در این پژوهش، گردآوری منابع و اطلاعات مورد نیاز نیز کتابخانه‌ای می‌باشد. هم‌چنین، در این ارتباط از پایگاه‌ها و سرچشمه‌های اینترنتی معتبر نیز استفاده می‌شود. در واقع، مبنای تحلیل‌ها، ابتدا، بر اساس آگاه شدن از مفهوم واژه‌های کلیدی، مانند واژگان «فانتاستیک، رئالیسم و فیگوراتیو»- که در برخی از طراحی‌ها، نقاشی‌ها و چاپ‌های دستی غرب در دوران گذشته و نوین دیده می‌شود- شکل می‌گیرد؛ تا بتوان در این کنکاش به نتیجه‌ای روشن دست یافت.

پیشینه پژوهش

آن‌چه اهمیت و ضرورت نگارش این پژوهش را روشن می‌سازد، فقدان کتاب و مقالاتی است که در زمینه این موضوع «فانتاستیک رئالیسم در هنر نقاشی و چاپ دستی با تأکید بر کالبدی تجسمی» و یا به عبارتی دیگر، کالبدی فیگوراتیو به رشته تحریر درآمده و به چاپ رسیده است. لذا، با توجه به پژوهش‌های انجام شده در این خصوص باید گفت که برخی از نویسندگان در مورد آثار فانتاستیک

شکل بخشیدن به فضای آثارشان از واژه‌های مطروحه سود برده‌اند، واقف گردد.

قبل از بررسی واژه فانتاستیک جا دارد که ابتدا، به بررسی مفهوم واژه فان (fan) و به دنبال آن واژه فانسی (fancy) پرداخته شود؛ تا آگاهی دقیق‌تری از واژه‌های نامبرده به دست آید. جان آیتو^{۲۹} ریشه شناس زبان انگلیسی در این باره می‌نویسد: «در زبان انگلیسی، دو معنی از واژه fan به دست آمد. یکی، به معنی بادبزن - پروانه - پنکه؛ و دیگری، به معنی طرفدار - حامی - عاشق - وسینه چاک. آن که به مراتب قدیمی‌تر است، از واژه vannus لاتینی به دست آمده که در اصل، به معنی «وسیله باد افشان سازی غلات» و معنی شناخته شده رایج، وسیله‌ای دستی برای ایجاد جریان هوا بود که تا سده ۱۶ میلادی ظاهر نشد. خصوصیت شکل نیم دایره‌ای این وسیله، موجب ظهور اصطلاح fanlight به معنی کتیبه بادبزن - پنجره نیم گرد کوچک^{۳۰} گردید. هم‌چنین، واژه fan در سده ۱۷ میلادی یک نمونه کاربرد منحصر بفرد در نشریه «اخبار جدید از بدلام»^{۳۱} م. ۱۶۸۲ یافت؛ اما منشای واژه نوین حاضر از اواخر سده ۱۹ میلادی - به زبان آمریکایی - در مورد حامیان و طرفداران متعصب ورزش استعمال شد. واژه fancy نیز در واقع، اشاره به همان fan-tasy به معنای خیال‌پردازی - وهم و رویا دارد. هر دو واژه در اصل از فعل یونانی phainein و از منشای واژگان انگلیسی، diaphanous به معنای [پارچه نازک - بدن نما] و -phenon enon [پدیده] به معنی show (نمایش دادن - نشان دادن - انگشت نما کردن) سرچشمه گرفته‌اند. از فعل یونانی یاد شده، واژه phantazein، به معنی قابل رویت کردن - مشهود کردن مشتق شد؛ که اسم phantasia، به معنی ظاهر - بینش - تخیل و نیز صفت وابسته به آن، یعنی phantastikos به معنی رسیدن به توانایی قابل رویت - و یادست‌یابی به توانایی مشهود را به وجود آورد. هم‌چنین، برحسب اتفاق از آن‌ها، phantasma حاصل شد؛ که در زبان انگلیسی از آن واژگان phantasm، به معنی [وهم - خیال] و phantom [روح - شیخ] به وجود آمد» (آیتو، ۱۳۸۶: ۴۸۰). سرانجام برای نام‌گذاری به روی آثاری که توسط هنرمندان اتریشی، بعد از ۱۹۵۰ م. شکل گرفت، یوهان موشیک^{۳۱} - ناقد آثار هنری - این‌گونه آثار را ابتدا، پیامد سوررئالیسم، سوررئالیسم نوین^{۳۲} و یا بعد از سوررئالیسم^{۳۳} می‌نامد. لیکن، چندی بعد با سود جستن از واژه فانتاسم^{۳۴} این سبک را در زبان آلمانی، فانتاستیک رئالیسموس^{۳۵} واقع‌گرایی روح انگیز، یا واقع

رئالیسم و یا به دیگر سخن، واقع‌گرایی روح انگیز اندک مطالبی نگاشته‌اند که جای تعمق دارد. لیکن، آن‌گونه که در این پژوهش دنبال می‌شود، به بررسی جنبه‌های تاریخی و عوامل تاثیرگذار در ایجاد آثار مطروحه، نپرداخته‌اند. جنسن^{۳۲} (۱۳۵۹)، در کتاب «تاریخ هنر» اشاره‌ای حتی بسیار کوتاه به برخی از آثار فانتاستیک رئالیسم نمی‌کند؛ یا هلن گاردنر^{۳۳} (۱۳۶۵)، در کتاب «هنر در گذر زمان» نیز نگاهی به این‌گونه آثار نمی‌نماید؛ یا نویسندگانی چون آرناسن^{۳۴} (۱۳۶۷)، در کتاب «تاریخ هنر نوین» توجهی به این مکتب در آثار هنرمندان گذشته و نوگرا نمی‌ورزد؛ یا هربرت رید^{۳۵} (۱۳۶۷)، در کتاب «کتاب هنر» اشاره‌ای حتی غیر مستقیم به سبک و سیاق واقع‌گرایی شگفت‌انگیز و رویایی شکل گرفته در هنرهای نوین نمی‌نماید. هم‌چنین، فردریک هارت^{۳۶} (۱۳۸۲)، در کتاب «سی و دو هزار سال تاریخ هنر» به زندگی‌نامه و برخی از خصوصیات آثار هنرمندان می‌پردازد؛ اما از شکل‌گیری این مکتب در وین مطلبی ارائه نمی‌دهد؛ یا دنیس اسپور^{۳۷} (۱۳۹۲)، در کتاب «انگیزه‌های آفرینندگی در سیر تاریخ هنرها»، از سبک یاد شده سخن نمی‌گوید؛ یا مریلین استاکستا^{۳۸} (۱۳۹۵)، در کتاب «تاریخ هنر» نگاهی به زندگی‌نامه و تحلیل برخی از آثار نقاشان و مجسمه‌سازان دارد؛ لیکن، توجهی به موضوع مورد بحث یعنی شیوه به‌کارگیری واقع‌گرایی روح نواز نمی‌ورزد. تنها یک مقاله توسط اینجانب، جلال‌الدین سلطان کاشفی (۱۳۶۸)، با عنوان «فانتاستیک رئالیسم: مکتبی برگرفته از واقعیت‌ها، در لباس و فضایی سحرانگیز (دنیای خاطره‌ها و وقایع خفته در ایهام)» به رشته تحریر درآمده است؛ آن نیز حق مطلب را - آن‌گونه که شایسته این مکتب است - ادا نمی‌کند؛ لذا، نپرداختن به این مهم به صورت کامل در کتب و پژوهش‌های یاد شده سبب گردیده تا به واکاوی هرچه بیش‌تر در سبک مطروحه پرداخته شود.

بررسی واژه فانتاستیک، رئالیسم و فیگوراتیو از منظر ایتیمولوژی

برای آگاهی از نگرش نویسندگان و هنرمندانی که به سبک فانتاستیک رئالیسم و هم‌زمان به هنری فیگوراتیو و یا به عبارتی دیگر، تجسمی در آثارشان پرداخته‌اند، ضروری می‌نماید که قبل از هر سخن، نگاهی به ریشه و مفهوم واژه‌های یاد شده و علت شکل‌گیری آن‌ها انداخته شود؛ تا مخاطب به خوبی بتواند به تصورات و نیات کسانی که در

گرایی روح نواز و با به دیگر سخن واقع گرایی شگفت انگیز می خواند. (Breicha, 1969: 15) در حقیقت واژه فانتاستیک رئالیسم اشاره به واقعیت هایی دارد که نه کاملاً از ضمیر ناخودآگاه، بلکه از جایی مابین خودآگاه و ناخودآگاه (مرز بین هوشیاری و ناهوشیاری) سربرمی آورند.

واژه رئالیسم (واقع گرایی)، «از واژه real، به معنی واقعی - اصل و تمام عیار) و مشتقات گوناگونش ... reali-ty به مفهوم واقعیت - درستی و realize به معنای بی بردن - درک کردن و در نهایت، از واژه لاتینی، به معنی thing - چیز - شی - مساله، سرچشمه گرفته است (Ibid: 975).

واژه فیگوراتیو تجسمی نیز از کلمه figure، به معنی رقم - عدد - شکل - هیكل - ریخت سرچشمه می گیرد؛ و ارتباط خود را با هر دو جهان (جهان خودآگاه و هم زمان ناخودآگاه) حفظ می کند. هم چنین، «این واژه از طریق زبان فرانسوی باستان، از واژه latina figuratiو، معانی (form (صورت - شکل - قالب)، و یا در زبان انگلیسی shape (شکل - ریخت - قالب) است و figure به دست آمد» (Ibid: 498). سرانجام برای بیان قالب و یا شکل در آثار هنری واژه فیگور به کلمه «فیگوراتیو figuratiو - نه به معنای مجازی، تمثیلی، رمزی، کنایه ای، تلویحی، بلکه به معنی تصویری، آرایش شکلی، هیكلی، ریخت نما، تجسمی یا مجسم، و یا پیکر نما - بدل می شود» (نفیسی، ۱۳۵۲: ۷۸۲). چرا که آنان در اجرای آثار خود - که از ۱۹۴۶ م. آغاز می گردد - از تجسم نمودن تصویر چیزی در ذهن، مانند اشیا یا پیکره انسانی و از به کارگیری تکنیک قدیمی هنر نقاشی، مانند هنر دوران رنسانس و باروک - با توجه به سه بُعد نمایی و حضور پرسپکتیو و ایجاد سایه روشن - سود می جویند و از هنر انتزاعی و یا هنری غیر شی فاصله می گیرند.

نگاهی اجمالی به زمینه های تاریخی سبک فانتاستیک رئالیسم

قبل از این که سبک فانتاستیک رئالیسم به سال ۱۹۴۶ م. توسط گروهی از هنرمندان اتریشی به عنوان یک مکتب و روشی نوین در هنر نقاشی و چاپ های دستی به کار گرفته شود و در لهستان توسط زد زیسلاو بکسینسکی^{۳۶} - هنرمند لهستانی - از سال ۱۹۷۰ م. ادامه و گسترش بیش تری یابد، سبک سوررئالیسم (فراواقع گرایی)، از سال ۱۹۲۴ م. با برپایی یک نمایشگاه به اجرا درمی سازد، و به موازات آن، سبک نئو ژمانتی سیسم توسط چهار هنرمند روسی

به نام های کریستیان برار^{۳۷}، لئونید^{۳۸}، اوژن پرمن^{۳۹} و پاول چلیچف^{۴۰} به تصویر کشیده می شود؛ و سپس، سبک رئالیسم جادویی، رئالیسم موشکافانه و یا رئالیسم واضح نما، بین سال های ۱۹۳۰ - ۱۹۳۹ م. مورد استفاده هنرمندان غربی قرار می گیرد؛ و آن جوهره خیال پردازانه به نوعی دیگر در سبک های یاد شده متجلی می شود و نهایتاً، واقع گرایی روح انگیز در فضایی آمیخته با رویا و تخیلات اسرارآمیز شکل می گیرد و شهره آفاق می گردد. چرا که در آن روزگار، جامعه و هنرمندان وقت فرانسه از ادامه پذیرش قوانین شکل گرفته در سبک سوررئالیسم، به علت سخنرانی های پیرناویل^{۴۱} جامعه شناس، روزنامه نگار، نویسنده و منتقد ادبی - که در مخالفت با ادامه سوررئالیسم ایراد می کند - و با توجه به پاسخ هایی که آندره بُرتون می دهد، پاسخ هایی که دیگر برای جامعه آن زمان قانع کننده نبود، سرزای می زند. سرانجام این مکتب در فرانسه آهسته و آرام رو به فراموشی و اضمحلال می گذارد. زیرا پیرناویل در سومین نشریه سوررئالیستی چنین می نویسد: زمانی که هنرمندان چه را که در ضمیر ناخودآگاه خود یافته و می خواهند آن ها را به روی بوم نقاشی انتقال دهد، ناگزیر است که برای قراردادن اولین خط به روی بوم به «خودآگاه» خود رجعت نماید؛ که همین امر، یعنی برگشت به آگاهی، سبب دور شدن و گسستن از ناخودآگاهش می گردد؛ و بدین ترتیب، هیچ عنصری از ناخودآگاه به روی سطح بوم نقاشی نخواهد نشست؛ بدین ترتیب، به جرات می توان گفت که سوررئالیسم هیچگاه به حقیقت نمی پیوندد. پس از این گفته های او، آندره بُرتون در چهارمین نشریه سوررئالیستی، سعی می نماید تا همگان را متقاعد کند که، هنرمند «با عبور از کنار ذهن هوشیار یعنی «بین هوشیاری و ناهوشیاری» و یا به عبارت دیگر، «مرز بین خودآگاه و ناخودآگاه» می تواند به فضای خیال پردازانه و وهم آلود و به مناظر اسرارآمیز توسط «ضمیر نیمه آگاه» دست یابد (سید حسینی، ۱۳۸۱: ۷۸۱ - ۹۵۸). با این وصف، این مکتب دیگر در فرانسه جانی تازه نمی گیرد و هنرمندان آن سامان، رو به دست آوردهای تازه ترمی کنند. هم زمان گروهی از هنرمندان جوان اتریشی به علت غوطه ور شدن در بلایای جنگ و این که زیگموند فُرد رانظریه پرداز و روان کاو اتریشی می خوانند، جملگی بر آن شدند، تا آخرین گفته های آندره بُرتون را در سبک نوین خود، یعنی فانتاستیک رئالیسم، در سطحی نه چندان عمیق، بین خودآگاه و ناخودآگاه بیازمایند. ثمره این نوع نگرش، گویای آثاری است که

تصویر ۱- بعداز شب زفاف، اثر آلبرت پاریس فون گوترسلو، نقاش اتریشی، رنگ تمپرا روی مقوا، قسمتی از اثر، اتریش، وین، متعلق به ۱۹۷۱ م. (ماخذ: URL1).

تصویر ۲- بدون عنوان، اثر آلبرت پاریس فون گوترسلو، نقاش اتریشی، رنگ روغن روی بوم، قسمتی از اثر، اتریش، وین، متعلق به ۱۹۷۳ م. (ibid).

ناخودآگاه اهمیت وافر نشان می‌دهد، می‌توان به «رودلف هاوسنیر» نقاش و چاپگر اتریشی اشاره کرد. وی نیز از پنجره‌ای به بشریت می‌نگرد که گویی وجود و هستی انسان را به نقد می‌کشاند و به طنز ماهیت فرد را به نمایش می‌گذارد. او هم‌چنین، به ذات‌گرایی^{۵۰} نظر دارد و مانند ارسطو^{۵۱} بر این اعتقاد است که اشیاء و افراد دارای ذات هستند و تمام حقیقت آن‌ها را ذات‌شان تشکیل می‌دهد؛

توسط هنرمندان این خطه شکل می‌گیرد؛ هنرمندانی مانند آلبرت پاریس فون گوترسلو^{۴۲}، رودلف هاوسنیر^{۴۳}، فریتس جانسکاه^{۴۴}، ولفگانگ هوتر^{۴۵}، آنتون لمیدن^{۴۶}، اریک پراثر^{۴۷} و ارنست فوکس^{۴۸} که نگاه نوگرایی‌شان در این دوران برپهنه بوم نقاشی و گاه، نیز توسط تعدادی از آن‌ها در چاپ‌های دستی می‌نشیند (تصاویر ۱-۲۳).

معرفی برخی از هنرمندان این مکتب و بررسی عوامل تاثیرگذار در آثار آنان

آلبرت پاریس فون گوترسلو، نقاش اتریشی، ابتدا، متأثر از آثار پل سزان^{۴۹} هنرمند فرانسوی می‌گردد و با نقش نمودن طبیعت بی‌جان نشان‌دهنده این تاثیرپذیری، چه در به‌کارگیری طراحی و چه در سود جستن از رنگ‌گذاری می‌باشد. وی در طراحی از بدن انسان، همین نگاه را نیز دنبال می‌نماید. گوترسلو که سالخورده‌ترین فرد این گروه می‌باشد، در ادامه فعالیت‌های خویش به سوی نظریه‌پردازی‌های زیگموند فریید متمایل می‌گردد و هم‌زمان رهبری گروه مطروحه معروف به گروه «سگ‌ها» و گرد همایی‌های آنان را به عهده می‌گیرد. از آثاری که خود در این زمینه به وجود می‌آورد - که صحنه‌های تغزلی و هم‌زمان تا حدودی رویایی و خیال‌پردازانه می‌باشند - می‌توان از اثری به نام «شب زفاف» یاد کرد که، موضوع منتخبه دور شدن وی را از آثار گذشته‌اش به وضوح، روشن می‌سازد؛ و یا به اثری بدون عنوان اشاره نمود که، با قرار دادن عناصر غیرمانوس، مانند صورتی که گویی بهت‌زده به تصویر درآمده و چشمش به صحنه‌ای خیره‌مانده است در کنار انگشتان و ساعتی قرار دارد که عقربه‌ها و اعدادش به هم ریخته‌اند (تصاویر ۱ و ۲). از هنرمندانی که نظریه‌پردازی‌های روان‌کاوانه فریید را در آثارش بیش از دیگران به کار می‌گیرد و به دیدگاه‌های ضمیر

تصویر ۳- آدم چرا می‌لرزی؟ اثر رودلف هاسنیر، نقاش و چاپگر اتریشی، رنگ اکریلیک روی بوم، قسمتی از اثر، اتریش، وین، متعلق به ۱۹۷۰ م. (ماخذ: URL6).

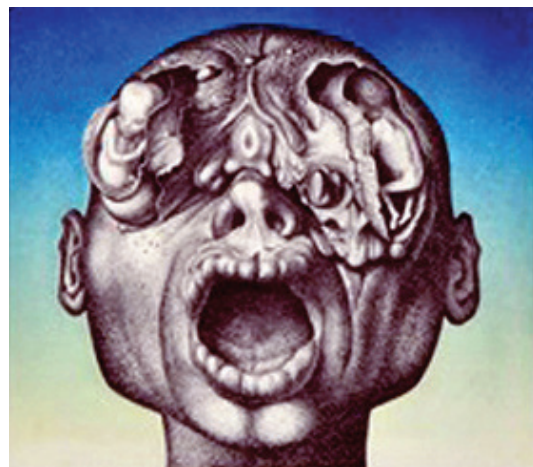
در حرکت‌های آنان می‌بیند. از آثار وی در این زمینه اثری به نام «کلاه زرد دیوانگی» را می‌توان دید (تصویر ۴). در این اثر، نگاه خمارآلود شخص به تصویر درآمده و گردن بیش از اندازه بلندش - که تحریف شده است - با توجه به کلاه کاغذی - که به صورت یک قایق استحاله یافته - و فضای پشت سرش، گویای فضایی خالی و تا حدودی حزن‌انگیز است؛ جملگی سخن از نمایش باطن آن فرد «مجنون» دارد. هاوسزیر در ادامه این روند، در اثری به نام «نگاهی به چهره آدمی» به فساد و از این رهگذر به ویران‌گری انسان می‌اندیشد و او را در ورطه نابودی می‌بیند و آدم را با دهانی باز و چشمانی از حدقه بیرون زده در فضایی سرد و بی‌روح مجسم می‌نماید (تصویر ۵).

رضا سید حسینی در باب «فنون سوررئالیسم» زیر عنوان «دیوانگی» چنین می‌نویسد: «اگر سوررئالیست‌ها می‌توانند که در این زمینه خطرناک‌تر از بازسازی انواع هدیان‌ها پیش بروند، از این روست که، می‌توانند در برابر آن چه یونگ ۵۲ «وسوسه تورم مرضی» نامیده است، مقاومت کنند. آنان با حفظ رابطه خود با جهان خارج تسلیم این «ورزش مغزی» می‌شوند که به آن‌ها امکان می‌دهد تا انواع جنون را تقلید کنند؛ و در پایان، به رفتار طبیعی خویش بازگردند. در واقع، طنز است که به آن‌ها امکان آگاهی از خنده‌دار بودن و تطبیق کامل با جنون را می‌دهد... در واقع، یکی از هدف‌های سوررئالیست‌ها می‌تواند این باشد... که ذهن از هرگونه پیش‌داوری و قرارداد عاری شود و بگذارد که «خود کاری» روانی، حامل کشف و شهود، آزادانه سخن بگوید. بدین سان، آندره بُژتون و پُل الوار ادعا می‌کنند که، تجربه تقلید از بیماران روانی - که جامعه زندانی‌شان می‌کند - به زودی، پیروزمندانه جای چکامه، تغزل، حماسه، شعری سرورته و انواع دیگر اشعار مسست و بی‌محتوا را خواهد گرفت» (سید حسینی، ۱۳۸۱: ۸۴۵-۸۴۶). با توجه به آن چه که در این ارتباط مطرح گردید، حال، به خوبی می‌توان دریافت که چرا هنرمندانی چون رودلف هاوسزیر به حوزه دیوانگی علاقه نشان می‌دهند و به ترسیم آثاری چون کلاه زرد دیوانگی می‌پردازند و بی‌تردید آزادسازی ذهن را در این گونه آثار زاینده کشفیات و پی بردن به اسرار نهان می‌دانند.

از دیگر هنرمندان اتریشی - که به خیال‌پردازی‌های رویایی و هم‌زمان به ارزش‌های تغزلی بها می‌دهند - می‌توان به فریتس جانسکاه نقاش و چاپگر اتریشی اشاره نمود. او ضمن کنکاش در آثار هنرمندان گذشته در غرب به هنر شرق

تصویر ۴ - کلاه زرد دیوانگی، اثر رودلف هاسزیر، نقاش و چاپگر اتریشی، چاپ دستی: سری گرافیک رنگی، تیراژ روی کاغذ آرش، اتریش، وین، ۱۹۷۴ م. (ماخذ: Ibid).

تصویر ۵ - آدم و چهره عصیانگرش، اثر رودلف هاسزیر، نقاش و چاپگر اتریشی، چاپ دستی: سری گرافیک رنگی، تیراژ روی کاغذ آرش، اتریش، وین، ۱۹۷۵ م. (ماخذ: Ibid).

وی در پرده‌ای به نام «آدم چرا می‌لرزی؟» و یا در اثر دیگری به نام «آدم و نخستین گناه» - که در آن دود از ابزارهای مکانیکی بالا می‌رود - به نمایش حقیقت نهفته در اشخاص می‌پردازد و یا در اثری به نام «آدم و استواریش» به مقاومت آدم در مقابل مصیبت‌ها و درد و رنج‌های بشری - که نشأت گرفته از جنگ است - اشاره دارد (تصویر ۳).

وی پس از چندی به اعمال غیر قابل کنترل انسان در قلمرو «دیوانگی» - که سوررئالیست‌ها این حوزه را «منطقه ممنوعه» می‌نامیدند و هیچ‌گاه به آن ناحیه وارد نمی‌شدند - توجهی خاص می‌ورزد و آزادی و رها شدن از قید و بندها را

و ویرانی به عالم خیال و رویا فرومی‌رود. در واقع، آنان بر این اعتقاد بودند که هنرمند به جای نگریستن به بیرون باید به درون خود خزد و از امیال سرکوفته و اوهام و رازهای پنهانی الهام گیرد. هر چند که منتقد اتریشی وقت «یوهان موشیک» فضای فانتاستیک را تا به این حد نمایش دهنده اوهام ویران‌گرو آشفته نمی‌بیند. او ابتدا، نام سوررئالیسم و سپس، سوررئالیسم نوین را به روی این‌گونه آثار می‌گذارد و پس از چندی آن را به فانتاستیک رئالیسم، یعنی به چیزی که به فانتاسم (وهم، خیال، روح و شبح) نظر دارد، تغییر می‌دهد. رضا سید حسینی در مورد قوانین حاکم بر خیال‌پردازی‌های سوررئالیستی که هنرمندان اتریشی آن را در سبک فانتاستیک رئالیسم نیز به کار می‌گیرند، قوانینی که آندره بُرتون از آن‌ها یاد می‌کند، زیر عنوان «تصادف عینی» چنین می‌نویسد: «سوررئالیسم به هیچ وجه نمی‌تواند خود را در محدوده ذهنیت و درون‌گرایی زندانی کند؛ اصولی که دارد ایجاب می‌کند که، پیوسته در جستجوی ترکیبی بین ذهن و عین باشد. اگر به سراغ علوم باطن می‌رود در عین حال، غافل از اهمیت ماده و زندگی اجتماعی نیست؛ برعکس نقشی که به عهده دارد این است که، عملاً با آن‌ها روبه‌رو شود و یا ببیند که از چه طریقی نهانی‌ترین ذهنیت‌ها و ملموس‌ترین عینیت‌ها می‌توانند با هم رابطه پیدا کنند. از این رو، تجربه و تفکر بُرتون پیوسته به طور سرگیجه‌آوری ... بین رویا و زندگی مادی و بین مسنت باطنی و انقلابی‌ترین آموزه‌های دنیای مُدرن در جستجوست ... و اغلب می‌خواهد غریب‌ترین حوادث هستی را - که حاکی از تداخل ذهن و عین یا رویای فردی و حوادث زندگی مادی و اجتماعی هستند - نشان دهد» (سید حسینی، ۱۳۸۱: ۸۴۶). با توجه به قوانینی که ابتدا، توسط بُرتون مطرح می‌گردد و سپس، توسط سوررئالیست‌ها و در پی آن، هنرمندان فانتاستیک رئالیست - چه در شعر و ادبیات، چه در هنرهای تجسمی، و چه در موسیقی، رقص، تئاتر و سینما - به کار گرفته می‌شود، رو به رونق و گسترش می‌گذارد. که نمونه‌های آن را می‌توان در آثار «ولفگانگ هوتز» این نقاش، چاپگر و استاد آکادمی وقت نظاره نمود (تصاویر ۸-۱۱). وی در آثارش فضای مادی و امور اجتماعی را با فضای رویایی - که دست نیافتنی است - بین عناصر عینی و ذهنی با سود جستن از موضوع و مضمون‌هایی مانند «صحنه خانوادگی» یا «جادوگر زن» و یا «جدال دوزن» با یک دیگر پیوند می‌زند. در تصویر ۹، جادوگر زن را طوری به صحنه می‌کشد که گویی به نگاه بهت زده یک عروسک نظر

تصویر ۶- بدون عنوان، اثر فریتس جانسکا، نقاش و چاپگر اتریشی، رنگ روغن روی بوم، قسمتی از اثر، اتریش، وین، ۱۹۴۷ م. (ماخذ: URL5).

تصویر ۷- اوراکل، اثر فریتس جانسکا، نقاش و چاپگر اتریشی، چاپ دستی: (اچینگ و آکواتینت) قسمتی از اثر، وین، زمان اجرا نامعلوم (ماخذ: ibid).

نیز توجهی خاص می‌ورزد و در این مسیر، علاقه‌ای وافر به اسطوره‌ها نشان می‌دهد و تعدادی از آن‌ها را در آثار خود به کار می‌گیرد؛ بدون این‌که به غیر از اسطوره به دیگر آثارش عنوان دهد (تصاویر ۶ و ۷). در تصویر ۶، به دستی اشاره می‌کند که توسط فردی نیمه لخت در طبیعت پنج انگشت انسان را روبه بالا به نمایش می‌گذارد. بی‌تردید این خود گویای اسراری می‌باشد که برای مخاطب غریب می‌ماند و به سهولت رازش را افشا نمی‌کند و یا در تصویر ۷، به اوراکل^{۵۳} یا همان سروش، و یا به عبارتی دیگر، به فرشته پیام‌آور از غیب نظر دارد.

از دیگر هنرمندان اتریشی - که در این وادی به فعالیت می‌پردازند - می‌توان به ولفگانگ هوتز فرزند آلبرت پاریس فون گوتسولو اشاره کرد که در این زمینه، کار خود را بر فضایی غیر ملموس و دست نیافتنی استوار می‌سازد. چرا که با توجه به سرخوردگی انسان از برافروختن آتش جنگ

تصویر ۱۰- بدون عنوان، اثرولفگانگ هوتیر، نقاش و چاپگر اتریشی، چاپ تیزایی رنگی (اچینگ) تیزاژ روی کاغذ آرش، اتریش، وین، ۱۹۷۳ م. (ماخذ: ibid).

تصویر ۱۱- دختران گل، اثرولفگانگ هوتیر، نقاش و چاپگر اتریشی، چاپ دستی؛ لیتوگرافی رنگی، تیزاژ روی کاغذ آرش، اتریش، وین، ۱۹۷۳ م. (ماخذ: ibid).

به نمایش می‌گذارد و مرگ و نیستی، و ویرانی و تباهی در طبیعت و از دست رفتن تمدن بشری را جلوه‌گر می‌سازد. وی در اثری به نام «بُرج توفان زده» تخریب نمودن و فروریختن را به صحنه می‌کشد؛ بُرجی که از پنجره‌هایش سیاهی به بیرون راه می‌گشاید و یاد در اثری به نام «تانک در حال ویران کردن شهر» باز هم اشاره به تباهی و ویران‌گری و درنده‌خویی انسان دارد. او در دیگر آثارش انسان را سرگشته و یا مرده‌ای در تابوت به نمایش در می‌آورد، با این وصف، گاه نیز به طبیعت عشق می‌ورزد و به گل‌ها و گیاهان اجازه پرواز می‌دهد. وی رانیز وقایع نگار تپه‌های علفی می‌خوانند (تصاویر ۱۲-۱۵).

تصویر ۸- صحنه‌ای خانوادگی، اثرولفگانگ هوتیر، نقاش و چاپگر اتریشی، رنگ روغن روی تخته، قسمتی از اثر، اتریش، وین، ۱۹۴۸ م. (ماخذ: URL7).

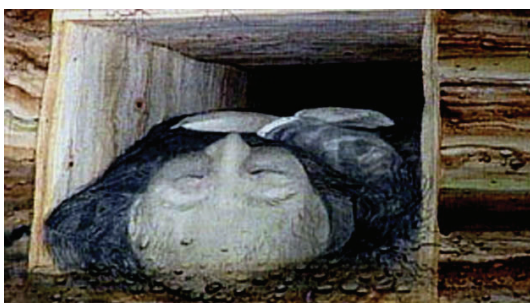
تصویر ۹- جادوگر زن، اثرولفگانگ هوتیر، نقاش و چاپگر اتریشی، رنگ روغن روی تخته، اتریش، وین، ۱۹۶۳ م. (ماخذ: ibid).

دارد که پیکرش مابین اشیای نامانوس و هم‌زمان مانوس گمشده است، هم چنین، به تشبیهاتی اشاره دارد که راه به درون و ناشناخته‌ها می‌گشایند؛ مانند «زورق گلها» که در آن، دریا و زورق واقعی به دریایی گیاه وار و زورقی کاغذی، خیالی و رویایی استحال یافته و در اثر دیگری، به نام «دختران گل» سخن از دخترانی یا موجوداتی می‌نماید که از جنس گل به وجود آمده‌اند؛ به همین علت او را «باغبان گل‌های خیال» می‌نامند (تصاویر ۱۰ و ۱۱).

از دیگر هنرمندان اتریشی - که در این سبک و سیاق فعالیت داشته‌اند - می‌توان به آنتوان لمدن اشاره نمود که در آثارش هیچ‌گاه خاطره جنگ را از یاد نمی‌برد؛ بلکه فضاهایش را با ابزار جنگی مانند توپ و تانک و فضای خروشان و تهدیدگر

تصویر ۱۴- سر، اثر آنتون لمدن، نقاش اتریشی، رنگ روغن روی بوم، اتریش، وین، ۱۹۶۰-۱۹۶۱ م. (ماخذ: ibid).

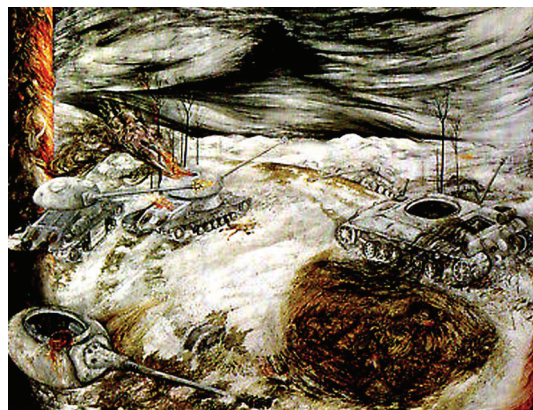
تصویر ۱۵- مرگ، اثر آنتون لمدن، نقاش اتریشی، رنگ روغن روی بوم، اتریش، وین، ۱۹۶۰-۱۹۶۱ م. (ماخذ: ibid).

تصویر ۱۶- طبیعت در هوای بارانی، اثر اریک پرائر، نقاش و چاپگر اتریشی، رنگ روغن روی بوم، اتریش، وین، ۱۹۶۴ م. (ماخذ: URL3).

تصویر ۱۲- برج توفان زده، اثر آنتون لمدن، نقاش اتریشی، رنگ روغن روی بوم، اتریش، وین، ۱۹۵۳ م. (ماخذ: URL2).

تصویر ۱۳- تانک در حال ویران کردن شهر، اثر آنتون لمدن، نقاش اتریشی، رنگ روغن روی بوم، وین، ۱۹۵۴-۱۹۵۶ م. (ماخذ: ibid).

در این جا قابل ذکر است که، این جهان و اشیای مانوس و احساس رویا گونه تنها ابزار و عواملی نبوده اند که در به کارگیری فرم های شگفت انگیز مورد استفاده هنرمندان مطرحه قرار گرفته باشند؛ بلکه آنان با بهره گیری از شراره شیخ گونه رنگ ها، الوان زیبا و روح نوازی بی شمار و یا برعکس رنگ هایی که سخن از روان آسیب دیده بشری، تلخی، نابودی و سرگشتگی انسان دارند در حوزه فانتاستیک رئالیسم اشاره به درون راز آمیز و اسرار نمان خود می نمایند و آن را به بیرون می گشایند.

از دیگر هنرمندان این مکتب می توان به اریک پرائر، نقاش، چاپگر، شاعر، رقصنده و خواننده اتریشی اشاره نمود که به اعماق زمین و درون دریاها نظر دارد و در بستر رویا به تشریح سفینه های خیال انگیز می پردازد. وی در این ارتباط آسمان و زمین را به هم پیوند می زند و اشیای مانوس و نامانوس را به اجسام نورانی در کنار ظلمات تبدیل می کند و در اعماق دریا و وجود خویش، در سطح پیش آگاه و یا به دیگر سخن،

تصویر ۲- پرتره اوا کریستینا، اثر ارنست فوکس، نقاش و چاپگر اتریشی، رنگ روغن روی بوم، اتریش، وین، ۱۹۶۰ م. (ماخذ: URL4).

تصویر ۱۷- من را از این راه ببر، اثر اریک برائر، نقاش و چاپگر اتریشی، رنگ روغن روی بوم، اتریش، وین، ۱۹۷۰ م. (ماخذ: ibid).

تصویر ۱۸- جهان رنگارنگ، اثر اریک برائر، نقاش و چاپگر اتریشی، چاپ دستی: لیتوگرافی رنگی، تیراژ روی کاغذ آرش، اتریش، وین، زمان اجرا نامعلوم (ibid).

تصویر ۲۱- موسی با فرشته خداوند سخن می گوید، اثر ارنست فوکس، نقاش و چاپگر اتریشی، رنگ روغن روی بوم، اتریش، وین، زمان اجرا نامعلوم (ibid).

تصویر ۱۹- بدون عنوان، اثر اریک برائر، نقاش و چاپگر اتریشی، چاپ دستی: لیتوگرافی رنگی، تیراژ روی کاغذ آرش، اتریش، وین، زمان اجرا نامعلوم (ibid).

منزلگاه» یا «خوابی سنگین» و یا «جهان رنگارنگ» ضمن اشاره به فضای حقیقی و ملموس - که در طبیعت قابل رؤیت است - به شناور بودن اشیایی نظر دارد که غیر مانوس به نظر می آیند و گویی رازی در نهمان دارند. او را نیز تشریح کننده سفینه های رویایی می نامند (تصاویر ۱۷- ۱۹).

ارنست فوکس نقاش و چاپگر اتریشی نیز - که جوان ترین هنرمند این گروه می باشد - با الهام گرفتن از افسانه های تاریخی و دیدگاه های مذهبی، در قلمرو خیال به جست و جوی پردازد و با سود جستن از دنیای اساطیری، اشباح

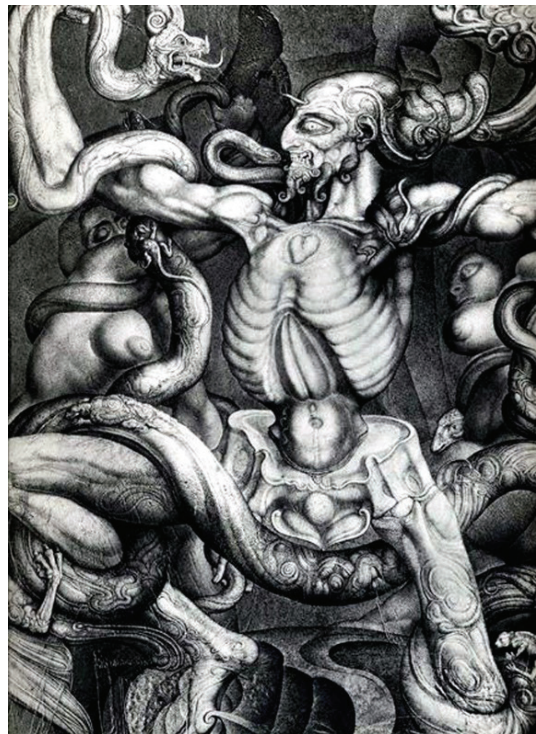
در سطح نیمه آگاه به غواصی می پردازد و گویی اشیای وهم آلود را به صحنه می کشد و راز هستی را در اشکال استحاله یافته می جوید. در اثری به نام «طبیعت در هوای بارانی» ضمن به نمایش درآوردن آسمان و زمین، پیکر سیاه و تیره انسانی را در کنار اشیای سفید و نورانی به تصویر می کشد که گویی همه چیز در فضای اثرش شناور و معلق هستند (تصویر ۱۶). و یا در آثار دیگری به نام «من را از این راه ببر» یا «آخرین

و باورهای مذهبی، قدم در راه شکل بخشیدن به توهمات مستحیل شده در سنگواره و یا دیگر عناصر حیات می‌گذارد. وی در پرده‌ای به نام «پرتره اوا کریستینا» چهره همسرش را در فضایی مذهبی ارائه می‌دارد که با بالا گرفتن دو انگشتش به ایزد متعال اشاره می‌کند و یا در اثری به نام «حضرت موسی» در مقابل فرشته خداوند، در بیشه‌ای سوزان، نه تنها از باورهای مذهبی بهره می‌گیرد، بلکه در این گونه آثار به فضاهای وهم آلود برخاسته از ضمیر نیمه آگاه خود نیز بها می‌دهد (تصاویر ۲ و ۲۱).

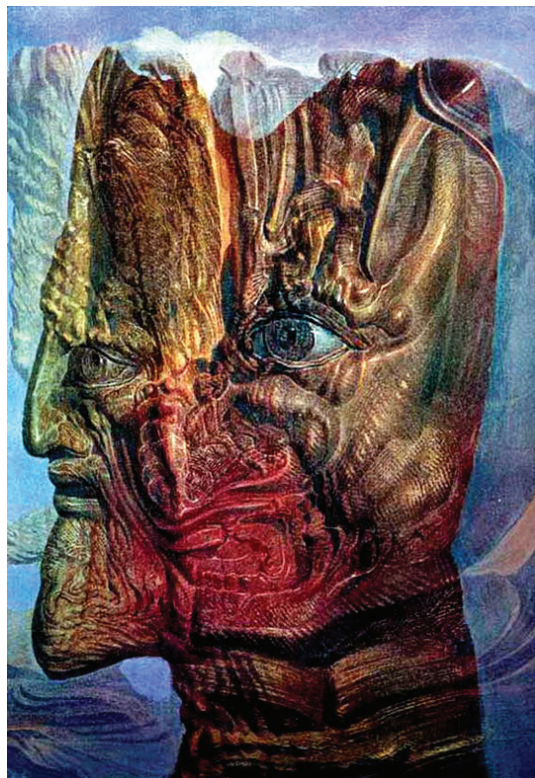
وی با الهام گرفتن از مجسمه لائوکون^{۵۴} - که متعلق به افسانه‌های یونان باستان است - اثری را به نام «آنتی لائوکون» طراحی می‌کند و از طریق چاپ دستی به نمایش می‌گذارد؛ که در آن، مارها به جای آن که به دور بدن گوشت آلود و عضلانی کاهن^{۵۵} - مجسمه‌ای که با مرمر ساخته شده است - پیچند به دور اسکلت و بدن نیمه عضلانی او چمبره زده‌اند و به جای چهره مضطرب و آشفته وی - که با مرگ دست و پنجه نرم می‌کند - به نمایش چهره‌ای پرداخته است که برای زنده ماندن، در فضایی تاریک و سیاه قصد پیکار و نبردی بی‌امان دارد (تصویر ۲۲). هم چنین، در تصویری سنگواره به نمایش چهره‌ای هیولایی، هم از روبه‌رو و هم از پهلو، به صورت تمام رخ و نیم رخ پرداخته که سنگواره بودن چهره سخن از موجودی می‌نماید که در نظرش به نوعی هستی و نمودی متحرک دارد (تصویر ۲۳).

از دیگر نقاشانی که به این مکتب گرایش نشان می‌دهند می‌توان به حقیر، نویسنده این سطور اشاره نمود که بین سال‌های ۱۹۶۴ - ۱۹۷۰ م. به اتریش، رفته و در آکادمی هنرهای زیبای وین به تحصیل و فراگیری هنریاد شده پرداخته و در زمره شاگردان «ولگانگ هوتر» (استاد آکادمی وقت) قرار گرفته و در این ارتباط با این مکتب و تکنیک خاص آن از نزدیک آشنایی حاصل نموده‌ام.

از آن رو که قبل از سفر به اتریش در هنرستان هنرهای زیبا با هنرهای سنتی و ایرانی خود (نگارگری، تذهیب و تشعیر) آشنایی داشتم، به فراگیری جنبش‌های نوین غربی و از آن جمله به سبک فاناستیک رئالیسم، با تغییراتی اساسی در نگرش و قوانین آن علاقمند شدم؛ ثمره این فعالیت‌ها در هنر نقاشی و چاپ‌های دستی به وجود آوردن آثاری است که ضمن استفاده از تکنیک و فنون متداول در سبک مطروحه از بطن هنر ایرانی خویش یعنی از نگارگری و هم‌زمان تفکرات عرفانی سود می‌جویم و هیچ‌گاه به

تصویر ۲۲- آنتی لائوکون، اثر ارنست فوکس، نقاش و چاپگر اتریشی، چاپ دستی؛ اچینگ و آکواتینت، تیراژ روی کاغذ آرش، اتریش، وین، ۱۹۶۵ م. (ماخذ: Ibid).

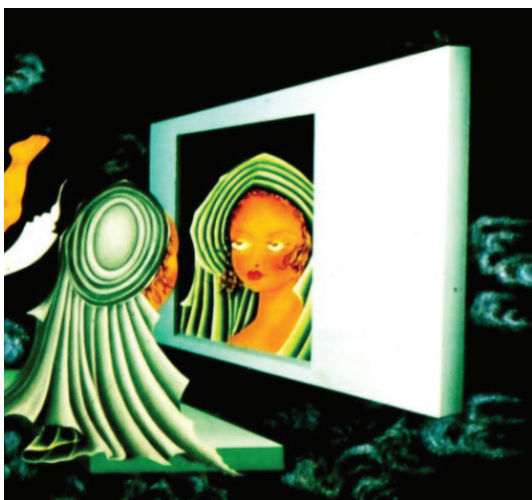
تصویر ۲۳- بدون عنوان، اثر ارنست فوکس، نقاش و چاپگر اتریشی، رنگ روغن روی بوم، اتریش، وین، زمان اجرا نامعلوم (ماخذ: Ibid).

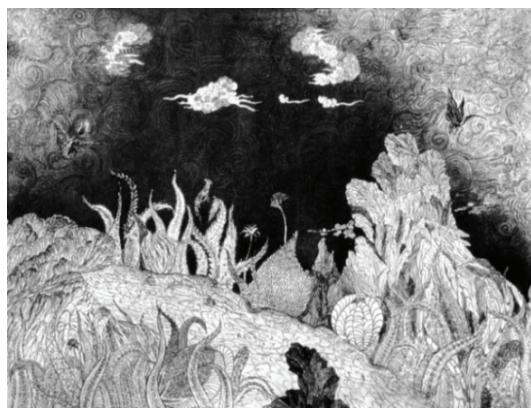
تصویر ۲۷- رویای سوزان، اثر جلال الدین سلطان کاشفی، نقاش و چاپگر، رنگ روغن روی بوم، قسمتی از اثر، پاریس، ۱۹۷۴ م. (ماخذ: همان).

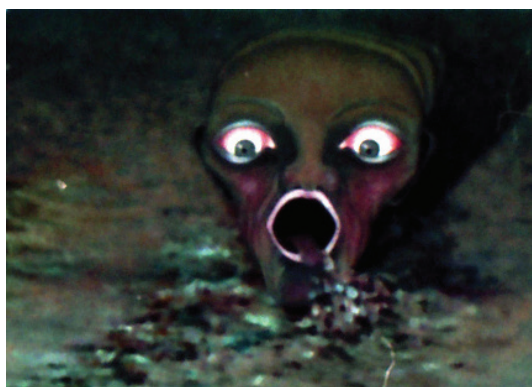
تصویر ۲۴- فرود فرشتگان خداوند از عرش به فرش، اثر جلال الدین سلطان کاشفی، نقاش و چاپگر ایرانی، رنگ روغن روی تخته، اتریش، وین، ۱۹۷۰ م. (ماخذ: مجموعه آثار نگارنده)

تصویر ۲۸- انسان های عروسکی، اثر جلال الدین سلطان کاشفی، رنگ روغن روی بوم، قسمتی از اثر، فرانسه، پاریس، ۱۹۷۵ م. (ماخذ: همان).

تصویر ۲۵- صبح، اثر جلال الدین سلطان کاشفی، نقاش و چاپگر ایرانی، چاپ دستی؛ اچینگ و آکواتینت، تیراژ روی کاغذارش، اتریش، وین، ۱۹۷۰ م. (ماخذ: همان).

تصویر ۲۹- کنسرو انسان، اثر جلال الدین سلطان کاشفی، نقاش و چاپگر ایرانی، رنگ روغن روی بوم، قسمتی از اثر، تهران، ۱۹۷۶ م. (ماخذ: همان).

تصویر ۲۶- تخیل، اثر جلال الدین سلطان کاشفی، نقاش و چاپگر ایرانی، رنگ روغن روی تخته، فرانسه، پاریس، متعلق به ۱۹۷۳ م. (ماخذ: همان).

«فرود فرشتگان خداوند از عرش به فرش» که در آن، همانند نگارگری به واقع گریزی و سود جستن از رنگ های غیر واقعی بها می دهم (تصویر ۲۴)؛ و یا در اثری دیگر به نام «صبح» به نمادگرایی و عرفان توجه نموده و اشاره ای به آغاز زندگی بشر- به صورت تمثیلی- دارم و از خیال پردازی های موهوم

ضمیر ناخودآگاه و یا به حوزه نیمه آگاه امکان جولان دادن در عرصه آثارم رانمی دهم و به جای الهام گرفتن از نظریه پردازی های زیگموند فریید، روان کاو اتریشی و یا آندره بُرتون، شاعر و نویسنده فرانسوی از خیال پردازی های شرقی در بستر تفکرات تغزلی خویش و از دیدگاه های مذهبی و اجتماعی سرزمین خود بهره می گیرم؛ مانند اثری به نام

نتیجه‌گیری

با توجه به آن چه که در این مقاله مطرح گردید، به خوبی می‌توان دریافت که ریشه‌های «فانتاستیک رئالیسم» و یا به دیگر سخن، «واقع‌گرایی روح انگیز» چگونه در آثار گوناگون متجلی می‌گردد و با تفکراتی متفاوت و عنوانی جدید به حیات خود ادامه می‌دهد. به همین علت در آمیختن این نوع نگرش با تفکرات و برداشت‌های هنر ایرانی نیز دست خوش تغییراتی اساسی می‌گردد و ضمن استفاده از فنون هنرهای گذشته هر بار در قالبی نوین به نمایش درمی‌سازد. با این حال، آن چه که در تمامی این آثار مشترک باقی می‌ماند، همانا سود جستن از ارزش‌های ذهنی و فاصله گرفتن از نمودی عینی و این جهانی در بستر خیال پردازی است. در این جا، جا دارد به پرسش‌هایی که در این پژوهش مطرح شده پاسخ داده شود که راهگشای بسیاری از ابهامات می‌باشد. جهت پاسخ گویی به اولین پرسش باید گفت که، بی‌تردید جنگ‌های خانمان سوز همیشه هنرمندان را متأثر نموده و سبب نگرش نوینی در آثارشان گشته است. این گروه نیز از این تاثیر و تاثرات مستثنی نبوده‌اند و در این وادی سبب شکل‌گیری آثاری در سبکی نوین شده‌اند. در واقع، استفاده از فرم‌ها و رنگ‌های غیر واقعی به صورت مانوس و یا نامانوس است که فضای اثر را در آثار هنرمندان غربی و همی و روایی و یا بالعکس در آثار هنرمندان ایرانی عرفانی و شهودی می‌نماید. هم‌چنین، موضوع و مضمون اثر نیز اکثراً درون‌گرا و یا اخلاقی است و اشاره به درد ورنج‌های اجتماعی انسان‌ها دارد، به خصوص که پدیده جنگ این گروه را مضطرب و آشفته و جامعه را به سوی نابودی و ویرانی سوق می‌دهد. چه برخاسته از شعله‌های جنگی فراگیر و خانمان سوز باشد و چه جنگی که از درون انسان به بیرون شعله می‌کشاند. در پاسخ به پرسش دوم نیز می‌توان چنین اظهار نظر نمود که خیال پردازی از گذشته‌ای بسیار دور در هنرهای گوناگون نمود داشته است؛ لیکن در این سبک و سیاق به صورت تغزلی و با توجه به دیدگاه‌های روان‌کاوانه ظاهر شده است. در پاسخ به پرسش سوم نیز باید گفت که بسیاری از نظریات روان‌کاوانه زیگموند فریْد نه تنها در آثار سوررئالیست‌ها تاثیر فراوانی داشته، بلکه در این سبک نیز جلوه‌های گسترده‌تری می‌یابد و حتی برخی از هنرمندان به حوزه دیوانگی نیز توجهی خاص می‌ورزند.

تصویر ۳- اعتیاد، اثر جلال‌الدین سلطان کاشفی، نقاش و چاپ‌گر ایرانی، رنگ روغن روی بوم، فرانسه، پاریس، ۱۹۷۷ م. (ماخذ: همان).

تصویر ۳- زن ایرانی، اثر جلال‌الدین سلطان کاشفی، نقاش و چاپ‌گر ایرانی، رنگ روغن روی بوم، قسمتی از اثر، تهران، به ۱۹۸۲ م. (ماخذ: همان).

فاصله می‌گیرم (تصویر ۲۵). متعاقباً در اثری به نام «تخیل» از طریق به‌کارگیری عناصر ایرانی خود به تندباد خیال اجازه حضور در فضایی سبز و پرتیتم را اعطا می‌نمایم (تصویر ۲۶). هم‌چنین در اثری دیگر به نام «رویای سوزان» ضمن به‌کارگیری فضایی مینیاتورگونه روایی را به صحنه می‌کشم که از خیال پردازی‌های همین سرزمین نشات می‌گیرد (تصویر ۲۷).

در ادامه این راه نیز به نمایش انسان‌هایی پرداخته‌ام که هم‌چون یک عروسک (انسانی بی‌اراده) به زندگی خود ادامه می‌دهند و یا این‌گونه انسان‌ها به فسیل تبدیل می‌شوند و یا در بند اعتیاد قرار می‌گیرند و اختیار از کف داده و به سمت و سوی مرگ و نیستی - که خود آن را ساخته‌اند - رهسپار می‌گردند گویی که وجود خویش را به دار آویخته‌اند (تصاویر ۳۰ و ۳۱).

پی‌نوشت

۱. در مورد ظهور و بروز مکتب فانتاستیک رئالیسم (Fantasticralism)، نک. (سلطان کاشفی، ۱۳۹۴: ۵۷-۷۵).
2. Hieronymus Bosch – Jerom (1450 – 1516).
3. Henri Julien Felix Rousseau (1844 – 1910).
4. Marc Zakharovitch Chagall (1887 – 1985).
5. Surrealism.
6. Andre Breton (1896 – 1966).
7. Paul Eluard (1895 – 1952).
8. Guillaume Apollinaire (1880 – 1918).
9. Max Ernst (1891 – 1976).
10. Salvador Dali (1904 – 1989).
11. Joan Miro (1893 – 1983).
12. Yves Tanguy (1900 – 1955).
13. Rene Magritte (1898 – 1967).
14. Magic realism.
15. Pierre Roy (1880 – 1950).
16. Paul Dolvaux (1897 – 1994).
17. Balthazar Klossowski – Balthus (1908 – 2001).
18. Sigmund Schlomo Freud (1856 – 1939).
19. Figurative.
20. Etymologie.
21. Automatism.
22. H. w. Janson (1913 – 1982).
23. Helen Gardner.
24. Hjordvardur Harvard Arnason.
25. Herbert Read (1893 – 1968).
26. Frederick Hartt (1914 – 1991).
27. Denis Spure
28. Marilyn Sokstad.
29. Johan Ayto.
30. آزان زمان به پنجره دایره‌ای شکل بالای در گفته شد.
31. Johann Muschik (1911 – 1979).
32. neo surrealism
33. post surrealism
34. Phantasm.
35. phantastic realismus.
36. Zedzislaw Beksinski (1929 – 2005).
37. Christian Berard (1902 – 1942).
38. Leonid Berman (1896 – 1919).
39. Eugene Gustavovich Berman (1899 – 1972).
40. Pavelle Chelichef (1898 – 1957).
41. Pierre Naville (1904 – 1993).
42. Albert Paris Von Gutersloh (1887 – 1973).
43. Rudolf Hausner (1914 – 1995).
44. Friz Janschka (1919 – 2016).
45. Wolfgang Hutter (1929 – 2014).
46. Anton Lehmden (1929 – 2018).
47. Arik Brauer (1929 – 2018 ?).
48. Ernst Fuchs (1930 – 2015).
49. Paul Cezanne (1839 – 1906).
50. Essentialism
51. Aristotle (365 BC – 323BC).
52. Carl Gustav Jung (1875 – 1961).
53. Oracle.
54. Laocoon.
55. Acoetes.

منابع

- آرناسن، یورواردور هارواد (۱۳۶۷). تاریخ هنر نوین، ترجمه محمد تقی فرامرزی، تهران: زرین و نگاه.
 - آیتو، جان (۱۳۸۶). فرهنگ ریشه‌شناسی انگلیسی، ترجمه حمید کاشانی، تهران: فرهنگ نشر نو - معین.

- اسپور، دنیس (۱۳۹۲). *انگیزه آفرینندگی در سیر تاریخی هنرها*، ترجمه امیر جلال الدین اعلم، چ. دوم، تهران: نیلوفر و دوستان.
 - استاکستاد، مریلین (۱۳۹۵). *تاریخ هنر*، ترجمه بهزاد سلماسی و آناهیتا مقبلی و گروهی از مترجمان، تهران: فخرآکیا.
 - پاکباز، روئین (۱۳۶۹). *در جستجوی زبان نو (تحلیلی از سیر تحول هنر نقاشی در عصر جدید)*، تهران: نگاه.
 - جنسن، ه. و (۱۳۵۹). *تاریخ هنر*، ترجمه پرویز مرزبان، تهران: سازمان انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی.
 - دیویس، دنی و دیگران (۱۳۸۸). *تاریخ هنر جنسن*، ترجمه فرزانه سجودی و دیگران، تهران: فرهنگ سرای میردشتی.
 - رید، هربرت (۱۳۶۷). *کتاب هنر*، ترجمه یعقوب آژند، تهران: مولی.
 - سلطان کاشفی، جلال الدین (۱۳۶۸). «*فانتاستیک رئالیسم: مکتبی برگرفته از واقعیت‌ها در لباس و فضای سحر انگیز (دنیای خاطره‌ها و وقایع خفته در ایهام)*»، هنر، شماره ۱۸، ۹۲-۱۱۷.
 - سلطان کاشفی، جلال الدین (۱۳۹۴). «*نگاهی به آثار زد زبیسلاو بکسینسکی، در عالم دیستوپیا (با تأکید بر سبک سوررئالیسم و فانتاستیک رئالیسم)*»، کیمیای هنر، دوره ۴، شماره ۱۶، ۵۷-۷۵.
 - سید حسینی، رضا (۱۳۸۱). *مکتب‌های ادبی*، جلد ۲، تهران: نگاه.
 - گاردنر، هلن (۱۳۶۵). *هنر در گذر زمان*، ترجمه محمد تقی فرامرزی، تهران: آگاه.
 - نفیسی، سعید (۱۳۵۲). *فرهنگ فرانسه به فارسی*، جلد ۱، تهران: یهودا بروخیم و پسران.
 - هارت، فردریک (۱۳۸۲). *سی‌دو هزار سال تاریخ هنر*، ترجمه موسی اکرمی و ...، تهران: پیکان.
- Breicha, O., Guttersloh, A. P. (1969). *Wolfgang Hutter*. Wien u. Munchen: Verlag Jugend & Volk.

URLs:

- URL1. <https://www.google.com/search?=Albert Paris von Guttersloh> (access date:3/9/2018)
- URL2. <https://www.google.com/search?=Anton Lehmden> (access date:4/11/2018)
- URL3. <https://www.google.com/search?=Erich Brauer> (access date:7/11/2018)
- URL4. <https://www.google.com/search?=Ernst Fuchs> (access date:16/12/2018)
- URL5. <https://www.google.com/search?=Fritz Janschka> (access date:8/10/2018)
- URL6. <https://www.google.com/search?=Rudolf Hausner> (access date:5/9/2018)
- URL7. <https://www.google.com/search?=Wolfgang Hutter> (access date:12/10/2018)

Fantastic Realism in Painting and Printmaking (School of Vienna, Since 1946 to 2016)

Abstract:

Similar to Surrealism, Fantastic Realism takes shape within western art especially in painting and printmaking and consequently this outlook forms a specific importance, as primarily a group of Austrian artists started the initiative and are responsible for creation of astonishing fantastical works of art or in another word, dreamlike fantasies and due to this, they call these compositions Fantastic Realism.

Therefore the purpose of writing this article is manifesting and revealing the ideas of these artists who congregated in Vienna in the last days of second world war. They display and expose their fears, worries and anxieties that had risen from the heart of war - considering Surrealism was slowly fading - which was the sign of pain and suffering of a divided society. Therefore to dive into the depth of these Austrian painters and printmakers' ideas and the reason behind formation of this style, in the current article, firstly the question of the research is answered which is: Did Fantastic Realism take shape and rise from consequences and impacts of second world war or did it come from other issues? Also as the findings for this research, it can be concluded that with no doubt, no element has been more influential in the existence of this style than the disasters of war that affected these artists and caused a great reaction from them. Lastly as the conclusion for this research it is concluded that not only this style was affected by the consequences of war but Sigmund Schlomo Freud the Austrian sociologists ideas have had a great impact.

The style of Fantastic Realism was created by a group of Austrian artists - with a deep dive in mysterious fantasies and repressed human desires. Consequently it transforms into dreamy and imaginative fictions. In fact we can see the breeding ground and basis of the fiction in variety of artworks such as the Dutch artist Hieronymus Bosch - Jerom fictions who believes in religious and moral ideas and pessimistic and melancholic scenes, or in the works of French Naive artist Henri Julien Felix Rousseau or in the works of the Russian artist Marc Zakharovich Chagall who portraits his childhood memories, or in the formation of Surrealism in France by the French poet, writer and theoretician Andre Breton, Paul Eluard, and Guillaume Apollinaire, the French poets of the time and artists such as the German painter, print maker and sculptor Max Ernst, the Spanish artists Salvador Dali and Joan Miro, the French and Belgian painters Yves Tanguy and Rene Magritte and at the same time used in Surrealism by the French and Belgian artists Pierre Roy and Paul Dolvaux and the Polish artist Balthazar Klossowski - Balthus, specifically the influences of a great psychologists psychoanalysis ideas such as Sigmund Schlomo Freud gets used at first in Surrealism and later in Fantastic Realism in a different way. Therefore these types of influences and impacts and the view of a group of artists towards psychological aspects all together provide the reason for analysis of the creation of Fantastic Realism which is

Document Type:

Original/Research/Regular Article

Receive Date: 09 December 2020

Accept Date: 15 April 2021

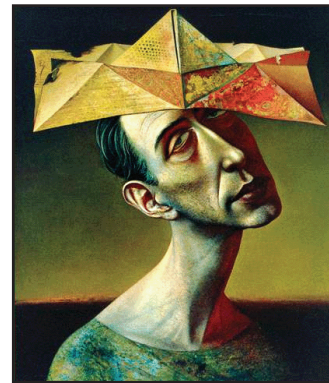
Djaleddin Soltan Kashefi

Professor, Department of Painting, Faculty of Visual Arts, Art University, Tehran, Iran.

Email: J.SoltanKashefi@gmail.com

DOI:

10.22051/jtpva.2021.34325.1266

known as mysticism within a fantastical world, in this article. Also in order to clarify the reason for the creation of these works of art, the author studies the etymology of Fantastic, Realism and Figurative, after consideration of questions, history and research methods. In this relation the focus is on realism and anti-realism within painting and printmaking, and consequently on concaving the visual structure of the said artworks with attention to the unconscious mind and Automatism and at the end as conclusion, the ambiguities and questions are answered within the article.

Research methods are analytic and descriptive. Also all data collected from libraries and in some cases from authentic online sources.

Keywords: Fantastic Realism, Sigmund Freud, Johann Muschik, Rudolf Hausner, Wolfgang Hutter and other Artists of This Style.

References:

- Arnason Y. H. (1988). *History of Modern Art*. (Translated by M. T. Faramarzi). Tehran: Zarin va Negah.
- Ayto, J. (2007). *Word Origins: the Hidden Histories of English Words from a to z*. (Translated by H. Kashani). Tehran: Farhang-e Nashr-e No & Moein.
- Breicha, O., Gutersloh, A. P. (1969). *Wolfgang Hutter*. Wien u. Munchen: Verlag Jugend & Volk.
- Dayvis, D. (2009). *Janson's History of Art*. (Translaated by F. Sojoodi et al.). Tehran: Mirdashti Cutral Center.
- Gardner, H. (1986). *Art through the Ages*. (Translated by M. T. Framarzi) Tehran: Agah.
- Hartt, F. (2003). *Art: a History of Painting, Sculpture, Architecture*. (Translated by M. Akrami et al.) Tehran: Paykan.
- Janson, H. W. (1980). *History of Art*. (Translated by P. Marzban) Tehran: Amuzesh-e Enghelab-e Eslami.
- Nafisi, S. (1973). *The French – Persian Dictionary*. Vol. 1. Tehran: Yehuda Berukhim and Sons.
- Pakbaz, R. (1990). *Searching for a New Language (Painting in Modern Era)*. Tehran: Negah.
- Read, H. E. (1988). *The Book of Art*. (Translated by Y. Azhand). Tehran: Mola.
- Seyed Hosseini, R. (2002). *Literary Schools*. Vol. 2. Tehran: Negah.
- Soltan Kashefi J. (1989). Fantastic Realism: A Movement Derived from Realism inside a Magical Form and Space (A World of memories and realities Lied within Ambiguity). *Art Quarterly Magazine*. No. 18. 92-117.
- Soltan Kashefi J. (2015). A Glance on the Work of Zdzislaw Beksinski (With an Emphasis on Surrealism and Fantastic Realism): In the World of Dystopia. *Kimiya-ye-Honar*. Autumn. 16. 57-75.
- Sporre, D. (2013). *The Creative Impulse: An Introduction to the Arts*. (Translated by A. J. Aalam). Tehran: Niloofar.
- Stokstad, M. (2016). *Art: A Brief History*. (Translated by B. Salmasi, A. Moghbeli, et. al). Tehran: Fakhr-e-Akiya.

URLs:

- URL1. <https://www.google.com/search?=Albert Paris von Gutersloh> (access date:3/9/2018)
- URL2. <https://www.google.com/search?=Anton Lehmden> (access date:4/11/2018)
- URL3. <https://www.google.com/search?=Erich Brauer> (access date:7/11/2018)
- URL4. <https://www.google.com/search?=Ernst Fuchs> (access date:16/12/2018)
- URL5. <https://www.google.com/search?=Fritz Janschka> (access date:8/10/2018)
- URL6. <https://www.google.com/search?=Rudolf Hausner> (access date:5/9/2018)
- URL7. <https://www.google.com/search?=Wolfgang Hutter> (access date:12/10/2018)